

รายการ “ชีวิต.....ไม่สิ้นหวัง เต็มพลังคนรุ่นใหม่”

ทางไทยทีวีสีช่อง ๓

ออกอากาศ วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง

ตายแล้ว.....ไปไหน

พิธีกร

๑. รศ.ดร.ฉัตรสุมาลย์ กบิลสิงห์
๒. พี่เดียร์ นางสาว ธรธิรา กุลชล
๓. ไบเตย ด.ญ.สุธาสิณี อนรรฆมาศ
๔. หนูมายด์ ด.ญ.พีรภรณ์ เทพวิวัฒน์

น้องมายด์

กราบนมัสการค่ะ หลวงปู่ หลวงปู่ชา คนเรานี้แหละ ถ้าเกิดทำความดี พอตายไปแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์ ถ้าเกิดเด็กพึ่งแรกเกิดนี้แหละ เขาตายไป ซึ่งเขายังไม่ได้ทำความดี หรือความชั่วเลย ก็จะได้ขึ้นสวรรค์หรือเปล่านั้น

หลวงพ่อ

หนูถามดีมาก บางคนเกิดมาไม่ทันร้องตายในท้องก็ เยอะแยะ บางคนเกิดมายังไม่ทันเห็นเดือนเห็นตะวันก็มาตาย ก็มากหลาย หลากหลายไปด้วยกฎแห่งกรรมจากการกระทำของเขา เขาจะต้อง กระทำมาแค่นั้นเอง แต่ ถ้าถามว่าคนตายนั้นยังไม่ทันได้สร้างความดี จะไปนรกหรือสวรรค์ เราก็ไม่สามารถจะตอบได้ ตอบได้อยู่คำเดียว ถ้าหากว่า คนนั้น วิญญาณ เขาทำความดีมาในชาติก่อน และในขณะนั้นเขาตาย ในท้องหรืออะไร ถ้าจิตเขาดี เขา มีปรกติเขาก็ไปสวรรค์ได้ ถ้าหากว่าเขาจิตไม่ดีนะ มันติดวิญญาณเขาเขาจะไปนรกได้ เกิดมาเป็นมนุษย์แสนจะยากมาก เกิดมาเนี่ย จะมีอายุเหยียบย่างมากี่แสนจะยาก มันเป็นกฎแห่งกรรมของเขาเอง หนูต้องเข้าใจ บางคนสร้างเวร สร้างกรรมมา ก็มาแค่นั้นเอง ก็ต้องตายต้องจากโลกไป มาเกิดแค่นี้ บางคนไม่ทันร้องตายในท้อง บางคนจะเห็นเขาได้เมื่อใน

สมัยก่อน ตายท้องกลม ตายในท้องแม่แล้ว ยังไม่ทันคลอดออกมา ก็ ตายในท้องแล้ว บางทีคลอดมาก็ตายแล้ว เขายังไม่ได้ทำอะไรเลย เมื่อชาติก่อนเขาทำไว้แล้ว ใครจะรู้ได้ ขอฝากคุณหนูไว้อย่างนั้น

หนูไบเตย

กราบนมัสการหลวงตาอะ วันนี้ในช่วงวัยรุ่นรักดีของไบเตย ก็มีคำถามมาถามหลวงตา เหมือนกันคะ วัยรุ่นไทยในสมัยนี้นะคะ หลวงตา ชอบคิดวิธีการออกจากปัญหาด้วยการฆ่าตัวตาย ไบเตย อยากให้หลวงตาเล่าถึงความทราบในกรณีที่วัยรุ่น คิดแก้ปัญหาด้วยการออกจากปัญหา ด้วยวิธีการนี้ ด้วยคะ

หลวงพ่อ

จะตอบให้หนูฟัง ๒ วิธี ใ่วัยรุ่นเล็กๆ วัยรุ่นโตๆ หนุ่มๆ สาวๆ ๑๕-๑๖ ๒๐ ฆ่าตัวตายเป็นจำนวนมาก โดดตึกตายก็มี ไม่ จำเป็นต้องเป็นวัยรุ่น คนอายุกลางคน แล้วยี่สิบห้าไปแล้ว ในมัธยมวัย ก็โดดตึกตาย ฆ่าตัวตาย ยิงตัวตาย ก็มากหลาย หลากหลายมาก ไม่ใช่เฉพาะวัยรุ่น คนอายุมากก็ฆ่าตัวตายด้วยการยิงตัวตาย เสียใจ แก้ปัญหาไม่ตก แต่พูดตามหลักพระพุทธศาสนามี ๒ ประการ

ประการที่ ๑ คือการที่คนนั้น ไม่มีหลักธรรม ไม่ได้เข้าวัดเข้าวา ไม่ได้ สวดมนต์ ไหว้พระ เจริญกุศลภาวนา ไม่ได้นั่งพระกรรมฐาน ไม่ได้ ปฏิบัติธรรม เขาจึงไม่มีที่พึ่งทางใจ เขาก็สามารถออกไปผูกคอตาย โดดตึกตายคิดเสียใจ พ่อแม่ที่บางบ้าน เขาทำดีไว้กับลูก ทำบุญไว้กับ หลาน ลูกสวดมนต์ไหว้พระ เขาไม่มีทางที่จะฆ่าตัวตาย

ประการที่ ๒ คนที่ฆ่าตัวตาย เมื่อชาติก่อนเคยฆ่าตัวตายมา ถึง ๗ ชาติ มาในชาตินี้เขาก็ต้องฆ่าตัวตาย กระทั่งที่ไปวัดแล้วก็ยังฆ่าตัวตาย ก็มีมาก เช่นผูกคอตาย เป็นต้น

นี้มี ๒ ประการ แต่เด็กวัยรุ่น รุ่นใหม่ มันพอจะแก้ได้ เป็น ที่พ่อแม่เขา พ่อแม่สอนลูกได้ใหม่ ให้เข้าวัดสวดมนต์ไหว้พระ นั่ง สมาธิภาวนา เขาจะแก้ปัญหาได้ เขาไม่มีปัญหาที่ฆ่าตัวตายเลย แต่

เขาไม่ทำกันในสังคมของคนไทยกัน น่าเสียดายกันนะ น่าจะเข้าวัด หรือว่าสวดมนต์ไหว้ พาหุงมหากา สวดมนต์เป็นกิจ อธิษฐานจิตเป็นประจำ โอโหสิกรรม แผ่เมตตา รับรองเขาจะมีหนทางเขาจะไม่ฆ่าตัวตาย แน่نون มี ๒ ประการ

หนูไบเตย

วันนี้หนูไบเตยต้องขอกราบขอบพระคุณหลวงตามากนะคะ ที่ให้คำชี้แนะเกี่ยวกับทางออก ที่ดี ให้แก่พวกเราชาววัยรุ่น

ไบเตยอยากจะฝากเพื่อนๆ ไว้สักนิด นะคะ การฆ่าตัวตาย ไม่ใช่การคิดแก้ปัญหา ที่ดีที่สุด อยากให้ใช้สติคิดเสียก่อน

พี่เดียร์

กราบนมัสการ ค่ะ หลวงตา วันนี้เดียร์จะพูดในเรื่อง ตาย แล้วเราไปไหน กันคะ มันมีเหตุการณ์หลายอย่าง นะคะ อย่างเช่นว่า คนระลึกชาติได้ก็มี บางคนก็คิดว่าตัวเองกลับชาติมาเกิด แล้วเดียร์จะถามว่า คนที่เขาหมดลมหายใจไปแล้ว แล้วเขาก็ฟื้นขึ้นมาใหม่ กลับมีลมหายใจอีก เดียร์ อยากจะถามว่า วิญญาณของเขาไปอยู่ที่ไหน ตอนที่เขาหมดลมหายใจไปแล้ว นะคะ

หลวงพ่อ

ตายแล้วไปไหน คนระลึกชาติ ได้จริงไหม แล้วคนที่หมดลมหายใจแล้ว กลับฟื้นขึ้นมาใหม่ มี คนสลบไป สลบไป แล้วไปไหน

พี่เดียร์

แต่หลวงตาขา สลบไปนี้ไม่ได้หมดลมนะคะ

หลวงพ่อ

ไม่ใช่ต้องมีลมหายใจ หัวใจต้องเต้นด้วย แต่ตรงจมูกไม่มีลม เอาสำลีรองไม่มีลม แต่หัวใจยังเต้น ถ้าหัวใจดับไม่เต้น ไม่มีการฟื้น มันก็เรื่องแปลกอยู่หลายประการ เกิดแล้วตาย แต่กลับฟื้นได้ก็มีเท่าที่เราไปประสบมา ถ้าใครไม่ประสบมาจะไม่รู้ แล้วระลึกชาติได้มีจริง เราขอยืนยัน สำหรับที่เราประสบมา แต่คนอื่นนี่อาจจะจะมี และคนที่ตายไปแล้วเนี่ยกลับมาฟื้นได้ มีพระภิกษุนิกร อยู่ภาคใต้ ท่านเล่ามานาน ฟื้นได้แน่นอน แต่เราไม่ได้ไปพิสูจน์ว่าหายใจหรือเปล่า กินยา

ตายกลับฟื้นได้ แล้ววิญญาณไปไหน ก็ไปท่องเที่ยว อันนี้เรื่องจริงเป็นเพื่อนกับเรา อีกอันหนึ่ง คนระลึกชาติได้นั้น มีหลายเรื่อง แต่หลวงตาจะเล่าให้ฟังเรื่องที่ชัดเจน เราขอยืนยัน เอาหัวเป็นประกัน เพื่อนของเราเองเป็น ดอกเตอร์ กริช เป็นคนชาวสุรินทร์ มาอยู่ที่ท่าวังจังหวัดลพบุรี เมื่อสมัยที่เราเป็นเด็ก เขาไม่มีสตางค์เรียนหนังสือ เมื่อสมัยที่ข้าวเกี่ยวละลายแปดสิบบาท เมื่อเราเป็นเด็ก ทองหนักบาทละ ๔๐ หรือ ๕๐ จำไม่ได้ เราก็บอกโยมผู้หญิงขอสตางค์ให้เขาเรียน เขาเรียนเก่งมากตั้งแต่ ม.๑ ถึง ม.๖ สิงห์บุรี แล้วก็ไปเรียนกรุงเทพฯ เราก็ส่งตลอด แล้วเขาก็ไปต่อที่ ฝรั่งเศส หลวงตาให้ไป ๔๐๐ บาท เขาขอแล้วเขาก็มีอยู่บ้าง พี่น้องเขาก็มีอยู่บ้างเป็นลูกจ้างอยู่ใน กรุงเทพฯ ก็ไปเรียนจบดอกเตอร์ จากฝรั่งเศส กลับมาที่ประเทศไทย แต่งงานที่ฝั่งธน มีลูกเล็ก ๓ คน แล้วเขาก็ตาย ดอกเตอร์ กริช ตายแล้วทำไมไปไหน เขาไปเกิดที่ตรอกจันทร์ สาธุประดิษฐ์ยานนาวา เตี้ยแม่เป็นคนจีนนอก เย็บผ้าไหลขาย เย็บผ้าดำๆ สำหรับไว้เกี่ยวข้าว ตอนอายุแปดเก้าขวบ เขาก็ย้ายมาอยู่วัดนี้ เขาตายนานแล้ว ตายแล้วเขาเกิดเลย พ.ศ.๒๕๐๐ เขามาเรือเมล์ เขาบอกให้แม่มาหาเพื่อนเขาที่ บวชอยู่สิงห์บุรี แม่เขาก็หาว่าลูกเขาเป็นโรคประสาท เอาไปตรวจสมอง ตรวจแล้วก็ไม่พบว่าเป็นโรคจิต เลยเขาก็พามา พามาเรือ แคนวิน เรายังจำได้ แคนวิน เรือแดง จากท่าเตียนมาขึ้นที่ท่าหน้าวัดอัมพวัน เมื่อสมัยก่อนเนี่ย เดือนสิบเอ็ดน้ำหนอง เดือนสิบสองน้ำทรง ถึงเดือนอ้าย เดือนยี่น้ำก็รีไหลลง เตี้ยนี้เกิดกลียุค ที่ลุ่มกลายเป็นที่ดอนที่ดอน กลายเป็นที่ลุ่ม มาทำไม มาถามว่าจำเขาได้ไหม เราให้เขาทุกบาททุกสตางค์ได้คืนหมด บอกจำไม่ได้ เธอเป็นใคร ดอกเตอร์กริชมาที่นี้เลย พ่อแม่เป็นคนจีนมาด้วย ใฝ่ยังอยู่ ใฝ่เม็ดโต ยังอยู่ครบแต่ร่างกายเปลี่ยนไป ตัวขาวไม่ดำเหมือนแต่ก่อน บอกว่าเราไม่เชื่อเธอนะว่าเป็นดอกเตอร์กริช เขาตายไปแล้ว เขาบอกว่ามาเกิดแล้ว ไม่เชื่อถ้าไม่เชื่อผมจะพูดคำเดียว ท่านให้ผมไป ๔๐๐ บาทใช่ไหม ไปเรียนที่กรุงปารีส เราเลยยอมรับเชื่อ แล้วเขาให้พาไปบ้านภรรยาเขาที่ฝั่งธนนี้ภรรยาไปอยู่อเมริกาแล้วไปขอหนังสือสามเล่ม วิทยานิพนธ์ ภาษาฝรั่งเศส แล้วขอมา สรุปใจความ ให้หนูฟังว่า คนที่ระลึกชาติได้ ได้

เป็นดอกเตอร์มาแล้ว มาชาตินี้เรียนเก่ง พาสหมด เอ็นทรานซ์ได้หมด คนที่เรียนหนังสือเก่ง คือคนที่เรียนมาแล้ว ในชาติก่อน คนยังไม่เคยเรียนเลยเนี่ย เรียนในชาตินี้ต้องช้า แต่ใช้ความพยายามใหม่ วิริยะ นทุกขมัจเจติ บุคคลหลุดจากบ่วงทุกข์ได้เพราะความเพียร สามารถจบได้เหมือนกัน

ดร.ฉัตรสมาลัย

ท่านผู้ชมคะ เราไม่สนใจหรอกว่า ตายแล้วจะไปไหน ถ้าหากว่า ตายไปแล้ว ใครเขาไม่จัดการกับศพเราเขาก็ همینเอง ตอนนั้นเรามาสนใจว่า ในขณะที่อยู่ นะคะ เราจะเตรียมตัวตายอย่างไร หลายคนบอกว่าเรื่องตายไม่อยากพูดถึง เป็นเรื่องที่น่าสยดสยอง เป็นเรื่องที่ไม่ดี เป็นเรื่องที่อัปมงคล บางทีจะเรียกลูกมาสั่งเขานะคะว่านี่ ถ้าแม่ตายไปแล้วให้ทำอย่างนั้น อย่างนี้ ลูกบอกว่าไม่เอาแม่พูดอะไรไม่รู้ไม่อยากฟัง แต่แท้ที่จริง ความตายเป็นเรื่องที่แน่ๆ ยิ่งกว่าแซ่แป้งที่เดียว เพราะทันทีที่เราเกิด เราก็ตกตะเบียนลงในสมุทตะเบียนตายแล้ว เพียงแต่เราไม่รู้เท่านั้นว่าเราจะตายเมื่อไร ในความเป็นชาวพุทธที่ดีเราจึงควรมาดูว่า เราจะเตรียมตัวตายอย่างไร กราบนมัสการหลวงพ่อดอง ขอความรู้ ค่ะ ในเรื่องของเตรียมตัวตาย

หลวงพ่อดอง

ดีมาก คำถามเตรียมตัวตาย บางคนไม่ได้เตรียมเลยนะ เป็นผู้ประมาท พระพุทธเจ้าสอนอย่าประมาท เราตายเดี๋ยวนี้ได้ ตายวันพรุ่งนี้ได้ ตายมะรืนนี้ได้ ก็ขอเจริญพรให้ฟัง

๑. เกิดมาทำไม เกิดมาเพื่อรอเวลาตาย ได้มาเพื่อรอเวลาเสีย มีมาเพื่อรอเวลาหมด เราเจอกันเพื่อรอเวลาจาก สามิภรรยาพบกันแล้ว เพื่อมีลูกมีเต้า เตรียมตัวเพื่อพลัดพรากจากของรักอันเป็นที่รักที่ชอบใจ ด้วยกันทั้งหลายทั้งสิ้น ไม่มีโอกาสกลับมาแล้ว

๒. โยม อย่าเข้าใจผิดคิดว่าเรายังเป็นสาว เด็กรุ่นใหม่ยุคใหม่สมัยนี้ ไม่คิดถึงความตายคิดถึงว่าเรายังสาวอยู่ ยังเป็นสาวแน่ คิดอย่างนี้ อีกไม่นานตาย หนีไม่พ้น ตายคืนนี้ ตายพรุ่งนี้ได้

๓. เราเกิดมาต้องพิจารณาตัวเองว่า วันนี้เป็นวันของเรา วันพรุ่งนี้ไม่ใช่ เดือนนี้เป็นเดือนของเราแน่ เดือนหน้าไม่ใช่ ปีนี้เป็นปี ของเราแน่ปี หน้าไม่ใช่ เราจะอยู่ไปถึงปีหน้าไหม ไม่มีเลย ต้องเตรียม และเราในวันนี้เป็นวันของเรารีบ ทำเสียให้เสร็จ ช่วงนี้ไม่ใช่แน่ อดีตเป็นความฝัน ปัจจุบันเป็นความจริง อนาคตไม่แน่นอน ต้องเตรียมเดี๋ยวนี้ จำทำ อะไรทำให้มันเสร็จ ชะ เราไม่รู้ว่า อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา จะตายวันนี้ พรุ่งนี้ได้ อย่าผลัดวันประกันพรุ่งเลย โกธัญญา มะระรัง สุขุ น ชีโน สังฆรังเตนะ มหาเถเร น มัจจุณา มัจจุราชแห่งความตายจะถึงเราในวันนี้ เราจะรู้ไม่ อย่าผลัดวันประกันพรุ่งเลย เตรียมตัวเตรียมใจ เตรียมข้าวเตรียมของเสร็จแล้วก็เตรียมใจ ปลงให้ตก อย่างกลัวตาย คุณ โยมถ้าเรากลัวตาย ตายแน่ ๆ ไหน ๆ เราก็จะตายแล้วอย่างกลัวดีกว่า ทำให้เกิดความเคยชินกับความตาย ชราธัมโมหิ ต้องพิจารณาปัจเวก เกิดเป็นทุกข์ แก่เป็นทุกข์ อะไรเป็นทุกข์ทั้งนั้น ชราธัมโมหิ ต้องพิจารณา ปัจเวก ทุกวัน เราตายแน่ หายใจเข้า ก็ตาย หายใจออกก็ตาย แล้วก็เจริญกุศลภายนา ขาดคนไหว้พระ คุณโยมจะสบายใจมาก

ปลงตกแล้ว ไม่ห่วงลูกเข้าเลย ถ้าเก็บสมบัติไว้หมดเนี่ย และเราตาย ไปนรกเลยนะ โลภะ เป็นเปรตในบ้าน คือเห็นบ่อย ๆ ตายด้วยอำนาจ โลภะ ทรัพย์ สมบัติมากหมายเหลือเกิน และก็ไม่เคยให้ลูก ตามหวัง สมบัติ ต้องเป็นเปรตอยู่ในบ้านนี้ โทสะไปนคร โมหะไปเกิดเป็น สัตว์เดรัจฉาน ต้องเตรียมตัวตรงนี้ก่อน อย่าไปโลภอย่าได้แบ่งไปเลย แล้วเราเตรียมใจ ที่โยมพูดถูกแล้ว ต้องเตรียมใจแล้ว เตรียมตัวก่อน ตาย คือ ต้องปลงให้ตก อย่าไปกลัวกับความตายที่มาถึงในเร็ววันนี้ ความตายจะมาถึงเดี๋ยวนี้แล้ว เราก็อย่างกลัว เราปลงแล้ว รับรอง ตาย สบายมากจะไปทางไหนเราจะได้อันนี้ สุขติง ปาติกังขา ทุกขติงปาติ

กังขา ถ้าจิตเป็นสุขเราก็ไปสวรรค์ ถ้าจิตเป็นทุกข์ก็ไปนรกเลย นี้อยู่ตรงนี้เอง ขอเจริญพรอย่างนั้น มีความหมายอย่างนี้

ดร.ฉัตรสุมาลย์

มีคนตั้งอยู่ว่า เราเจริญสติอยู่กับความตายตลอดเวลา เราก็เศร้าหมอง เราก็ไม่คิดทำอย่างอื่น เราก็ไม่มี การคิดที่จะเจริญ โลกก็ไม่เจริญ ถ้าเราคิดถึงแต่ความตายอย่างเดียว

หลวงพ่อ

ไม่ใช่ ถ้าเราคิดถึงความตายจะมาถึงเมื่อไร เราจะทำงานมากขึ้น คือ พุทธานุสติ ธรรมานุสติ สังฆานุสติ เราระลึกถึงความตายทุกอย่าง มรณาทุกขติ ข้าพเจ้าต้องตายแน่นอน เราจะตายอย่างไร เราก็ต้องเตรียมการไว้ทุกอย่าง และจะขยันมันเพียร ปลงตกแล้ว ไม่กลัวตาย เมื่อไม่กลัวตาย ก็ทำความขยัน ไม่หดหู่ ไม่เหี่ยวแห้ง ถ้าคนมีธรรมะ จะไม่เหี่ยวแห้งจะต้องต่อสู้กับงาน พระพุทธเจ้าตายข้าทางเดิน ขนาดที่จะหมดลมหายใจแล้วจึงได้ปัจฉิมโอวาท หันททา ภิกขาเว อมิตตยามิโว ชะยะวะยะธรรมาสังฆชารา อัมมาเรนะ สัมปาเทศสา ติ อานนท์เอ๋ย บัดนี้สังฆารกำลังเสื่อม กำลังโทรมไปแล้วกำลังหมดไปแล้ว อย่าประมาทนะ นี่แหละตัวอย่าประมาท ตัวเตรียมการคืออย่างประมาท อาจองค์ต่อสงครามชีวิตเลย เตรียมตัวชะ ณ บัดนี้สังฆารเสื่อมกันไปทุกคน และจะหมดไป ตายผ่อนส่งทุกวันแล้ว อย่าประมาท รีบทำงานชะวันนี้ อย่าผัดวันประกันพรุ่ง อาตมาจึงกล่าวไต่เต็ลว่า วันนี้คือของเรา พรุ่งนี้ ไม่ใช่ เดือนนี้เดือนของเรา เดือนหน้าไม่ใช่ ปีนี้เป็นของเราปีหน้าไม่ใช่ รีบทำให้มันเสร็จ ณ บัดนี้ นี่แหละพระพุทธเจ้าสอน เตรียมชะ และก็อานนท์ ศรีอนุชาอย่าประมาทสังฆารกำลังเสื่อมโทรม และกำลังจากโลกไปสู่ สัมปรายภพ อย่าประมาทอาจองค์ต่อสงคราม รีบสร้างความดีทุกชนิด ทุกข์คู่คิด ทุกประการ ต้องมีน้ำใจ คือ ธรรมะ ขาดน้ำสิ้นชีวิต ขาดคู่คิดชีวิตยังอยู่เรื่องเล็ก ขอเจริญพร

ดร.ฉัตรสมาลัย

ท่านผู้ชมคะ จะมีคำพูดอยู่คำให้สะกิดใจ บางทีชาติหน้า
อาจจะมาถึงเร็ว กว่าพรุ่งนี้ด้วยซ้ำ เมื่อเราเจริญธรรม และพิจารณา
ธรรมอย่างนี้ คิดว่าจะทำให้เราเป็นคนไม่ประมาท และก็ตั้งมั่นอยู่ใน
ธรรมะ